

Sygn. akt: I C 3979/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03.12.2020r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Czyczerska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2020r. w Lubinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. A.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą
w S.

o zadośćuczynienie i odškodowanie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki J. A. kwotę 16.850,00 zł (szesnaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 15.000,00 zł od dnia 22.12.2017 r. do dnia zapłaty;

- 290,00 zł od dnia 05.07.2018 r. do dnia zapłaty;

- 1.560,00 zł od dnia 09.04.2020 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki J. A. kwotę 2.287,18 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 1.846,33 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych.;

V. nakazuje powódce aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 994,19 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 3979/18

UZASADNIENIE

Powódka J. A. w pozwie z dnia 30 października 2018 r. przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o zapłatę łącznej kwoty 10.290,00 zł, na którą składały się: kwota 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwota 290,00 zł tytułem kosztów leczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 23 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w dniu 7 stycznia 2017 r. poruszała się chodnikiem położonym przy ul. (...) w L.. Na skutek jego oblodzenia powódka przewróciła się i doznała urazu kończyny górnej prawej. Powódka pierwszą pomoc medyczną uzyskała w Chirurgicznej Izbie Przyjęć (...) Sp. z o.o. w L., gdzie rozpoznano mnogie złamanie przedramienia oraz zastosowano szynę gipsową. W wyniku nieustępującego bólu, powódka ponownie zgłosiła się do w/w placówki medycznej, w której rozpoznano złamanie wyrostka łokciowego prawego i w dniu 17 stycznia 2017 r. przeprowadzono zabieg operacyjny polegający na zespoleniu złamania. Po opuszczeniu szpitala powódka rozpoczęła proces leczenia w poradni ortopedycznej. W dniu 14 stycznia 2018 r. powódka została poddana zabiegowi usunięcia płyty z kości łokciowej prawej. Powódce zaczęły drętwieć palce więc udała się do poradni neurologicznej, gdzie podczas wizyty w dniu 18 maja 2018 r. stwierdzono zniekształcony staw łokciowy z deficytem wyprostów i upośledzoną dłoń prawą, z osłabieniem czucia nerwu łokciowego z jego zanikiem. Z uwagi na w/w obrażenia powódka w dniu 14 sierpnia 2018 r. przeszła zabieg operacyjny neurolizy nerwu łokciowego. Po wszystkich zabiegach operacyjnych powódka rozpoczęła proces rehabilitacji, który do dnia wniesienia pozwu nie został zakończony a ponadto u powódki koniecznym jest również wykonanie zabiegu operacyjnego nerwu łokciowego.

Właścicielem posesji na której doszło do zdarzenia są A. i T. P.. Pismem z dnia 11 września 2017 r. powódka za pośrednictwem Kancelarii (...) w L. wezwała Państwa P. do zapłaty kwoty 80.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. W odpowiedzi na niniejsze pismo A. i T. P. oświadczyli, że posiadają ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w życiu prywatnym w (...) S.A. z siedzibą w S.. W związku z powyższym powódka w dniu 13 listopada 2017 r. wezwała ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 80.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. W toku likwidacji szkody ubezpieczyciel przyjął odpowiedzialność odszkodowawczą za zdarzenie z dnia 7 stycznia 2017 r. i wypłacił na rzecz powódki łączną kwotę 30.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 3.507,68 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Strona pozwana przyznała, że co do zasady ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 7 stycznia 2017 r., w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała. Ubezpieczyciel podał, że wypłacił na rzecz J. A. łączną kwotę 33.507,68 zł wobec czego spełnił swoje świadczenie odszkodowawcze a dalsza kwota dochodzona pozvem jest nieuzasadniona i nieadekwatna do rozmiaru doznanej przez powódkę krzywdy. Ponadto strona pozwana zakwestionowała również roszczenie powódki o odszkodowanie związane z kosztami leczenia.

Pismem procesowym z dnia 24 lutego 2020 r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu o kwotę 15.560,00 zł, domagając się tym samym zasądzenia na jej rzecz kwoty 28.850,00 zł, na którą to kwotę złożyły się: kwota 24.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, kwota 290,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwota 1.560,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osoby trzeciej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. A. w dniu 7 stycznia 2017 r. idąc do Kancelarii (...) przy K. pw. św. M. K. w L. upadła na oblodzonym chodniku przy ul. (...). Po załatwieniu sprawy w Parafii udała się na izbę przyjęć by uzyskać fachową pomoc. Po wykonaniu zdjęcia rtg w (...) Sp. z o.o. w L. u powódki rozpoznano mnogie złamanie przedramienia w związku z czym założono szynę gipsową oraz podano środki przeciwbólowe. Powódce zalecono zachowanie unieruchomienia kończyny do kontroli w poradni urazowo-ortopedycznej. Z uwagi na silny ból ręki, powódka w dniu 16 stycznia 2017 r. w trybie ostrym została przyjęta na Oddział (...) Sp. z o.o. w L.. Podczas badania rtg wskazano na stan po repozycji stabilizacji złamania nasady bliższej kości łokciowej prawej płytą przykostną, złamanie brzegu głowy kości promieniowej. W dniu 17 stycznia 2017 r. u powódki przeprowadzono leczenie operacyjne polegające na otwartej repozycji złamania końca bliższego kości łokciowej prawej ze stabilizacją odłamów płytą stabilną kątowno M. system 3,5, otwarte nastawienie złamania z wewnętrzną stabilizacją - kość promieniowa/łokciowa. W dniu 19 stycznia 2017 r. powódka została wypisana do domu z zaleceniem utrzymania unieruchomienia - stabilizatorem barku przez okres 2-3 tygodni, zmian opatrunku co 1-2 dni, usunięcia szwów operacyjnych po 14 dniach od zabiegu oraz kontroli w poradni ortopedycznej. W dniu 1 lutego 2017 r. w poradni ortopedycznej usunięto powódce szwy i założono szynę gipsową na dalsze 6 tygodni. Podczas następnej kontroli w dniu 1 marca 2017 r. u powódki stwierdzono wygojenie

złamania i zalecono rehabilitację. Podczas następnych wizyt kontrolnych powódka skarżyła się na bóle barku prawego, zastosowano leczenie farmakologiczne. W dniu 15 stycznia 2018 r. powódka została przyjęta do Oddziału (...) Sp. z o.o. w L. celem usunięcia łączników z kości łokciowej prawej, po leczeniu operacyjnym złamania nasady bliższej kości łokciowej prawej w styczniu 2017 r. W dniu 15 stycznia 2018 r. usunięto łączniki, przebieg pooperacyjny bez powikłań. Podczas kontroli w Poradni (...) Urazowo-Ortopedycznej w dniu 29 stycznia 2018 r. usunięto szwy po w/w zabiegu oraz zalecono ćwiczenia łokcia. Rana pooperacyjna została prawidłowo wygojona. Podczas kolejnej wizyty lekarskiej w dniu 23 lutego 2018 r. powódka w badaniu zgłaszała ból przy rotacjach, ból w przebiegu rany pooperacyjnej, dolegliwości bólowe palców ręki prawej zwłaszcza 4 i 5. Zalecono rehabilitację. Z uwagi na drętwienie palców, w dniu 18 maja 2018 r. podczas wizyty w poradni neurologicznej u powódki stwierdzono zniekształcony staw łokciowy z deficytem wyprostu i upośledzoną dłoń prawą, z osłabieniem czucia nerwu łokciowego z jego zanikiem. Podczas wizyty powódka została skierowana na badanie (...). W dniu 21 maja 2018 r. powódka wykonała badanie (...), które wykazało cechy neurograficzne zespołu cieśni kanału nadgarstka z aksonalnym uszkodzeniem włókien czuciowych nerwu pośrodkowego. We włóknach ruchowych nerwu łokciowego prawego aksonalne uszkodzenie ze zwolnieniem szybkości przewodzenia na wysokości rowka tego nerwu. W związku z powyższym powódka otrzymała skierowanie do szpitala z rozpoznaniem uszkodzenia nerwu łokciowego. W dniu 14 sierpnia 2018 r. powódka została poddana leczeniu operacyjnemu polegającemu na neurolizie nerwu łokciowego w rowku i unieruchomieniu kończyny we (...) Centrum (...) we W.. Powódka w następstwie wykonanych zabiegów operacyjnych była kilkakrotnie kierowana na rehabilitację, która nie została jeszcze zakończona.

Życie powódki na skutek zdarzenia z dnia 7 stycznia 2017 r. bardzo się zmieniło i na pewno nie będzie już takie jak wcześniej. Powódka od wypadku ma problemy z ubieraniem się, poranną toaletą, gdyż nie może podnieść prawej ręki (jest praworęczna) aby się ubrać czy uczesać. Powódka nie może samodzielnie robić zakupów, dźwigać toreb z zakupami, gdyż ma osłabiony chwyt, a lewa ręka nie jest na tyle silna aby wykonywać takie czynności. Powódka nie może np. kroić warzyw, chleba i ma problemy z podniesieniem garnków a także odczuwa ból przy myciu okien. Powódka od dnia wypadku nie uprawia działki ogrodowej, gdyż nie może wykonywać żadnych prac tj. plewienia, sadzenia, koszenia trawy, zbierania owoców z uwagi na ból ręki i ograniczenie jej ruchomości. Powódka odczuwa również ból podczas odkurzania a od momentu wypadku trudności sprawia jej spanie na prawej ręce. Uciśnięcie bolącej ręki jest tak duże, że często z tego powodu budzi się z płaczem. Z uwagi na swoje dolegliwości bólowe powódka ograniczyła kontakt z koleżankami, z którymi przed wypadkiem chodziła "na kijki" tzw. nordic walking. Ponadto powódka przy zakupach czy sprzątaniu wymaga pomocy swoich dzieci. Z uwagi na ból i ograniczenie ruchowe nie może w pełni zajmować się swoimi wnukami, nie może się z nimi swobodnie bawić czy gotować im jedzenia. Z tego powodu powódka czuje się gorsza, niepotrzebna. Ponadto ciągły ból ręki powoduje u powódki kłopoty ze snem a regeneracja w tym czasie jest niemożliwa, przez co w ciągu dnia powódka jest niewyspana i zmęczona. Powódka próbuje łagodzić ból środkami farmakologicznymi, których ze względu na chory żołądek też nie może za dużo przyjmować.

Powódka w maju 2018 r. korzystała z wizyt prywatnych u ortopedy i neurologa, których łączny koszt wyniósł 290,00 zł.

Dowód:

- pismo z Urzędu Miejskiego w L. z dnia 10.02.2017 r., k. 15;
- odpis zwykły księgi wieczystej, k. 16-18;
- zaświadczenie z Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. M. K. w L., k. 19;
- zdjęcia chodnika, k. 20;
- dokumentacja medyczna powódki, k. 21-45v;
- badania powódki zamieszczone na płycie CD, k. 60;
- faktury VAT z dnia 17.05.2018 r. i z dnia 23.05.2018 r., k. 57-58;

- akta szkody zamieszczone na płycie CD, k. 71;
- zeznania powódki J. A. złożone na piśmie w dniu 26.10.2020 r., k. 153-154;

Pismem z dnia 11 września 2017 r. powódka J. A. za pośrednictwem Kancelarii (...) w L. wezwała A. i T. P. (jako właścicieli lokalu przy ul. (...) w L., gdzie doszło do wypadku) do zapłaty kwoty 80.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. W odpowiedzi na wezwanie, A. i T. P. poinformowali powódkę, że posiadają ubezpieczenie OC w życiu prywatnym u strony pozwanej tj. w (...) S.A. z siedzibą w S.. W związku z powyższym, powódka pismem z dnia 13 listopada 2017 r. wezwała ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 80.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze zdarzeniem z dnia 7 stycznia 2017 r. W odpowiedzi z dnia 21 listopada 2017 r. strona pozwana przyjęła zgłoszenie szkody i rozpoczęła proces likwidacji. W decyzji z dnia 1 lutego 2018 r. strona pozwana przyznała na rzecz powódki kwotę 3.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Pismem z dnia 18 kwietnia 2018 r. powódka zgłosiła ubezpieczycielowi fakturę VAT za poniesione przez nią koszty leczenia na kwotę 627,19 zł. Strona pozwana w decyzji z dnia 15 maja 2018 r. przyznała na rzecz powódki dalszą kwotę zadośćuczynienia w wysokości 21.000,00 zł oraz zwrot kosztów leczenia w wysokości 533,27 zł. Pismem z dnia 24 maja 2018 r. powódka wezwała ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 667,11 zł tytułem zawrotu kosztów leczenia. W odpowiedzi z dnia 22 czerwca 2018 r. strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 367,11 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Powódka pismem z dnia 7 września 2018 r. wezwała stroną pozwaną do zapłaty kwoty 2.607,30 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia a strona pozwana decyzją z dnia 21 września 2018 r. przychyliła się do żądania powódki i przyznała na jej rzecz kwotę 2.607,30 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Łącznie w toku likwidacji szkody strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 30.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku ze zdarzeniem z dnia 7 stycznia 2017 r. oraz pokryła koszty leczenia powódki w wysokości 3.507,68 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 11.09.2017 r., k. 46-47;
- odpowiedź na wezwanie do zapłaty, k. 48;
- wezwanie do zapłaty z dnia 13.11.2017 r., k. 49-50;
- decyzja strony pozwanej z dnia 21.11.2017 r., k. 51;
- decyzja strony pozwanej z dnia 01.02.2018 r., k. 52;
- pismo powódki z dnia 18.04.2018 r., k. 53;
- decyzja strony pozwanej z dnia 15.05.2018 r., k. 53;
- pismo powódki z dnia 24.05.2018 r., k. 54;
- decyzja strony pozwanej z dnia 22.06.2018 r., k. 54;
- pismo powódki, k. 55;
- decyzja strony pozwanej z dnia 21.09.2018 r., k. 56;
- akta szkody zamieszczone na płycie CD, k. 71;

W wyniku upadku w dniu 7 stycznia 2017 r. na oblodzonym chodniku przy ul. (...) w L., u powódki doszło do obrażeń ciała z zakresu ortopedii i traumatologii w postaci stanu po złamaniu wyrostka łokciowego prawego lezonego operacyjnie oraz pourazowego zespołu rowka nerwu łokciowego prawego lezonego operacyjnie oraz

pourazowego zespołu bólowego łokcia prawego z ograniczeniem ruchomości. Neurologicznie powódka doznała złamania kości przedramienia prawego części bliższej oraz uszkodzenia nerwu łokciowego prawego. Najbardziej intensywne dolegliwości bólowe powódka odczuwała przez około miesiąc od dnia wypadku. Następnie dolegliwości mogły mieć charakter umiarkowany, zwiększający się jednak po zabiegach naprawczych kości i nerwu. Z uwagi na fakt, że powódka jest osobą praworęczną, to po urazie wymagała pomocy i opieki osoby drugiej w wymiarze około 4 godzin dziennie przez okres 1 miesiąca. Na skutek upadku z dnia 7 stycznia 2017 r. powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6% z punktu 117a oraz 12% z punktu 181k tabeli uszczerbkowej. Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu powódki wyniósł 18%. Rokowania co do poprawy zdrowia powódki w przyszłości są niepewne. Po urazie, którego doznała powódka zawsze dochodzi do powstania wcześniejszych zmian zwyrodnieniowych pourazowych.

Dowód:

- opinia łączna biegłych sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu lek. med. A. K. oraz z zakresu neurologii dr n. med. P. W. z dnia 29.10.2019 r., k. 94-103.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy powódka zasadnie żąda zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 24.000,00 zł z tytułu dalszego zadośćuczynienia za krzywdę w wyniku zdarzenia z dnia 7 stycznia 2017 r. oraz kwoty 1.560,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich i kwoty 290,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Strona pozwana w toku likwidacji szkody przyjęła odpowiedzialność za szkodę i wypłaciła powódce częściowe świadczenie pieniężne, jednak w odpowiedzi na pozew zakwestionowała żądanie odszkodowawcze powódki co do wysokości, podnosząc, że wysokość roszczenia powódki jest nieadekwatna do rozmiaru doznanej przez nią krzywdy.

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części co do wysokości zadośćuczynienia, natomiast w całości co do pozostałych roszczeń związanych z opieką osób bliskich i zwrotem kosztów leczenia.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia lub jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie przysługuje bowiem za krzywdę, a więc za szkodę o charakterze niemajątkowym, która nie przedstawia jakiegokolwiek wartości ekonomicznej. Podkreślić w tym miejscu należy, że art. 445 § 1 k.c. nie wskazuje żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, pozostawiając to do oceny Sądu. Jednakże zarówno doktryna jak i judykatura wypracowały w tym względzie szeroko akceptowane stanowisko, wskazując, iż wielkość zadośćuczynienia zależy od oceny całokształtu okoliczności, a zwłaszcza stopnia i czasu trwania cierpień fizycznych i psychicznych (pobyt w szpitalu, bolesność zabiegów, dokonywane operacje, leczenie sanatoryjne), trwałości skutków czynu niedozwolonego (kalectwo, oszpecenie, bezradność życiową, poczucie nieprzydatności), prognozy na przyszłość (polepszenie lub pogorszenie stanu zdrowia), wieku poszkodowanego (zwykle większą krzywdą jest kalectwo dla osoby młodszej), niemożności wykonywania ulubionego zawodu, uprawiania sportów, pracy twórczej, utratę kontaktów towarzyskich itp. (por. m.in. wyrok SN z dnia 10 czerwca 1999r., II UKN 681/98, OSNP 2000, poz. 626). W judykaturze podkreśla się, że zadośćuczynienie pełni funkcję kompensacyjną, co oznacza, iż ma złagodzić odczuwalność doznanej krzywdy z jednej strony, z drugiej zaś jednak nie może ono być źródłem wzbogacenia (Wyrok SN z dnia 9 lutego 2000r., III CKN 582/98, niepubl.). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a przede wszystkim opinii biegłych sądowych specjalisty ortopedy i traumatologa narządu ruchu lek. med. A. K. i specjalisty neurologa dr n. med. P. W., Sąd doszedł do przekonania, że krzywda po stronie powódki wystąpiła i była ona ściśle związana ze zdarzeniem z dnia 7 stycznia 2017 r. Konsekwencją tego wypadku był doznany przez powódkę uraz łokcia prawego, a także odczuwane w związku z tym dolegliwości bólowe, konieczność rehabilitacji oraz ograniczenia w samodzielny ubieraniu się, przygotowywaniu posiłków, zakupach, sprzątaniu etc. oraz codziennym funkcjonowaniu.

Zdaniem Sądu krzywda powódki rzeczywiście występuje, na co powódka wskazywała w treści pozwu jak i składając zeznania na piśmie a tym samym doznane przez nią cierpienia uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia. Sporządzona w niniejszym postępowaniu opinia biegłych sądowych ortopedy i neurologa również potwierdziła rozstrój zdrowia powódki na skutek wypadku z dnia 7 stycznia 2017 r. Biegli sądowi po analizie akt sprawy oraz przebadaniu J. A., w sposób jednoznaczny, rzetelny i spójny zgodnie stwierdzili, że u powódki doszło do trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 18% w postaci złamania obwodowej nasady kości ramiennej - w zależności od zaburzeń osi i ograniczenia ruchów w stawie łokciowym bez większych przemieszczeń, zniekształceń i ograniczeń w wysokości 6% (pkt 117a tabeli uszczerbkowej dot. stawu łokciowego) oraz w postaci uszkodzenia częściowego lub całkowitego - w zależności od stopnia zaburzeń nerwu łokciowego prawego w wysokości 12% (pkt 181k tabeli uszczerbkowej dot. porażenia lub niedowładu poszczególnych nerwów obwodowych). W ocenie biegłych sądowych powódka w wyniku wypadku z dnia 7 stycznia 2017 r. doznała urazu w obrębie kończyny górnej prawej okolicy stawu łokciowego. Przeszła trzykrotnie leczenie operacyjne. Dwa razy wykonano leczenie ortopedyczne związane ze złamanym w obrębie stawu łokciowego wyrostkiem łokciowym oraz odbarczenie nerwu łokciowego w obrębie rowka. Zdaniem biegłych sądowych u powódki nadal utrzymuje się pourazowy zespół bólowy z ograniczeniem ruchomości stawu łokciowego, co ich zdaniem kwalifikuje powódkę do przyznania procentowego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 18%. Rokowanie stanu zdrowia powódki na przyszłość jest niepewne, gdyż po tego typu urazach często dochodzi do powstania wcześniejszych zmian zwyrodnieniowych pourazowych. Ponadto strony do sporządzonej opinii nie wniosły zarzutów, a zatem twierdzenia biegłych sądowych okazały się słuszne.

Zdaniem Sądu niewątpliwie krzywda po stronie powódki wynikająca z wypadku z dnia 7 stycznia 2017 r. występuje i w dalszym ciągu objawia się dolegliwościami bólowymi, ograniczeniem ruchowym, a przede wszystkim powstaniem trwałego uszczerbku na zdrowiu. W ocenie Sądu dochodzona przez powódkę w niniejszym procesie kwota 24.000,00 zł zadośćuczynienia jest jednak zbyt wygórowana. Sąd za odpowiednią i adekwatną do krzywdy J. A. uznał dalszą kwotę 15.000,00 zł, która w pełni zrekompensuje poniesione przez nią cierpienia. Sąd miał na uwadze, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódcie świadczenie w wysokości 30.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, a zatem łączna kwota 45.000,00 zł jest adekwatna do urazu doznanego przez powódkę, zakresu jej cierpienia jak i wymuszonej zmiany stylu życia na skutek ograniczeń związanych z urazem prawej ręki.

Na wysokość zasądzonej kwoty miały wpływ okoliczności wykazane i udowodnione w przedmiotowym procesie. Sąd w pełni podzielił stanowisko powódki, że do upadku i urazu doszło na skutek niezachowania przez właścicieli posesji przy ul. (...) w L. należytej staranności co do warunków technicznych chodnika i jego bezpieczeństwa. Gdyby bowiem A. i T. P. zadbali o prawidłową nawierzchnię chodnika w zimie (tj. brak oblodzenia, odśnieżanie chodnika, posypywanie solą lub piaskiem) do zdarzenia z udziałem powódki prawdopodobnie by nie doszło. Sąd miał również na uwadze, że wypadek powódki wiązał się z koniecznością przeprowadzenia aż trzech operacji, a mimo tego jej stan zdrowia może już nigdy nie ulec poprawie. Zabiegi operacyjne, unieruchomienie kończyny oraz ciągły ból w ocenie Sądu w znaczny sposób przyczyniły się do doznanej przez powódkę krzywdy. Przez upadek na śliskim chodniku powódka do dnia dzisiejszego musi mierzyć się z bólem prawej ręki, brakiem pełnej ruchomości kończyny czy pewnym chwytem. Jak zeznała powódka, jest ona w pewnym zakresie swojego życia zależna od pomocy innych osób. Nie może robić cięższych zakupów i dźwigać toreb, nie może sprzątać czy myć okien bo taka aktywność sprawia jej ból. Powódka zaprzestała uprawiania działki ogrodowej oraz chodzenia na aktywne spacerzy z koleżankami tzw. nordic walking.

W związku z powyższym Sąd uznał roszczenie powódki z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 15.000,00 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd w całości przychylił się do roszczeń powódki co do kwoty 290,00 zł z tytułu poniesionych kosztów leczenia, tj. wizyt lekarskich u ortopedy i neurologa w maju 2018 r., które to kontrole były niezbędne w celu zachowania prawidłowego toku leczenia. Przedłożone przez powódkę faktury nie budziły żadnych wątpliwości Sądu.

Usprawiedliwione zarówno co do zasady jak i co do wysokości było również żądanie powódki w zakresie kosztów opieki wykonywanej przez osoby trzecie, co również potwierdziła opinia biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii.

Zgodnie z art. 444 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Niewątpliwie w przypadku powódki doszło - na skutek upadku, za który strona pozwana ponosi odpowiedzialność - do uszkodzenia ciała, jak i wywołania rozstroju zdrowia.

Odszkodowanie to obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała i rozstrojem zdrowia, jeżeli są one konieczne i celowe. Takimi wydatkami są m.in. koszty leczenia, specjalnego odżywiania się, nabycia protez i innych koniecznych aparatów, wydatki związane z przewozem chorego do szpitala i na zabiegi, przejazdami osób bliskich w celu odwiedzin chorego w szpitalu, koniecznością specjalnej opieki i pielęgnacji, koszty zabiegów rehabilitacyjnych, a także inne koszty np. opłaty za kursy mające na celu przekwalifikowanie zawodowe poszkodowanego. Przyjmuje się nadto, że korzystanie z pomocy innej osoby i związane z tym koszty stanowią koszty leczenia w rozumieniu art. 444 § 1 k.c., a legitymacja czynna w zakresie żądania zwrotu tych kosztów przysługuje poszkodowanemu niezależnie od tego, kto sprawuje opiekę nad nim.

W orzecznictwie nie budzi wątpliwości, iż poszkodowany może domagać się także zwrotu kosztów opieki nad nim i kosztów rehabilitacji poniesionych przez członków jego najbliższej rodziny (por. np. wyrok SN z 15 lutego 2007 r., II CSK 474/06, LEX nr 274155). Obowiązek kompensaty kosztów obejmuje wszelkie koszty wywołane uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, a więc wszystkie niezbędne i celowe wydatki: w szczególności będą to oczywiście koszty leczenia, konsultacji i rehabilitacji, ale też i koszty transportu, odwiedzin osób bliskich (por. wyrok SN z 7 października 1971 r., II CR 427/71, OSP 1972, z. 6, poz. 108), szczególnego odżywiania i pielęgnacji w okresie rekonwalescencji (por. uchwała SN (7) z 19 czerwca 1975 r., PRN 2/75, OSNC 1976, nr 4, poz. 70; wyrok SN z 21 maja 1973 r., II CR 194/73, OSP 1974, z. 4, poz. 83); takie szerokie ujęcie obowiązku odszkodowawczego spotkało się z aprobatą zarówno judykatury, jak i przedstawicieli nauki prawa. Nadto, jeżeli w wyniku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia poszkodowanemu potrzebna jest opieka (stała, tymczasowa) odszkodowanie obejmuje także koszty tej opieki. Nie jest konieczne, aby poszkodowany rzeczywiście opłacił koszty takiej opieki, bowiem stanowią one element należnego mu odszkodowania nawet wtedy jeśli opieka była sprawowana przez członków rodziny poszkodowanego nieodpłatnie (tak Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z 4.03.1969 r., I PR 28/69, OSNC PiUS 1969, Nr 12, poz. 229, w wyroku z 4.10.1973 r., II CR 365/73, OSNC PiUS 1974, Nr 9, poz. 147). Szkodą jest już bowiem konieczność zapewnienia opieki, natomiast zapewnienie sobie przez poszkodowanego taniej lub nawet nieodpłatnej opieki nie zmniejsza szkody. Zaprezentowane stanowisko jest zgodne z ogólnymi zasadami szacowania odszkodowania i naprawienia szkody – samodzielne usunięcie skutków zdarzenia szkodzącego przez poszkodowanego nie zmniejsza należnego poszkodowanemu odszkodowania.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, zdaniem Sądu, uzasadnia ocenę, że po przebytych urazach powódka wymagała opieki i pomocy ze strony osób trzecich (członków rodziny). Jak wynika z opinii biegłych sądowych, powódka wymagała pomocy i opieki osób trzecich w wymiarze około 4 godzin dziennie przez okres 1 miesiąca.

Sąd w pełni zgodził się ze stanowiskiem powódki, która rzeczowo i zasadnie wskazała na wyliczenia związane z opieką. Powódka przy wyliczeniu kosztów opieki przyjęła koszty świadczenia opieki przez pracownika MOPS w L., które wynoszą za rok 2017 kwotę 13,00 zł za godzinę. Powódka wskazała, że pomoc osób trzecich była niezbędna przez 4 godziny dziennie w ciągu miesiąca, co dało łączną kwotę 1.560,00 zł, co zasługiwało na uwzględnienie przez Sąd.

Zasadne było również roszczenie powódki w zakresie dotyczącym odsetek ustawowych od zasądzonej łącznej kwoty zadośćuczynienia i w/w kosztów. Wymagalność roszczenia o zadośćuczynienie za krzywdę, a tym samym i początkowy termin naliczania odsetek za opóźnienie w zapłacie należnego zadośćuczynienia, może się różnie kształtować w

zależności od okoliczności sprawy. Rozstrzygnięcie o odsetkach zostało wydane na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Sąd zasądził odsetki od kwoty 15.000,00 zł od dnia 22 grudnia 2017 r., zgodnie z żądaniem pozwu tj. 30 dni od dnia wydania ostatecznej decyzji przez ubezpieczyciela. Odsetki od kwoty 290,00 zł Sąd przyznał od dnia 5 lipca 2018 r. (tj. 31 dni od dnia doręczenia 4 czerwca 2018 r. stronie pozwanej wezwania do zapłaty w/w kwoty). Odsetki od kwoty 1.560,00 zł zostały przyznane od dnia 9 kwietnia 2020 r. (tj. 31 dni od dnia doręczenia 9 marca 2020 r. pisma rozszerzającego powództwo o powyższą kwotę).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie na koszty procesu poniesione przez powódkę złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 515,00 zł oraz opłata od rozszerzonego powództwa w wysokości 778,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, kwota 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych a także 300,00 zł uiszczony zaliczki na poczet wynagrodzenia powołanych w sprawie biegłych sądowych a także koszty dojazdu powódki do G. w związku z badaniem przez biegłych sądowych tj. łącznie 5.627,90 zł.

Na koszty strony pozwanej w niniejszym postępowaniu składała się opłata za wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa 3.617,00 zł (zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz uiszczona zaliczka na poczet wynagrodzenia powołanych w sprawie biegłych sądowych, tj. łącznie 3.917,00 zł.

Łącznie koszty procesu wyniosły 9.544,90 zł.

Sporządzona w sprawie opinia biegłego sądowego wyniosła 1.406,95 zł.

Jako że strona pozwana przegrała niniejszy proces w 65%, Sąd w punkcie III sentencji wyroku zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.287,18 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w związku z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) zobowiązano stronę pozwaną w stosunku do jej wygrania/przegrania sprawy do pokrycia wydatku w postaci wynagrodzenia biegłych, tymczasowo uiszczony ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie w wysokości 1.846,33 zł oraz zobowiązano powódkę w stosunku do jej wygrania/przegrania sprawy do pokrycia wydatku w postaci wynagrodzenia biegłych, tymczasowo uiszczony ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie w wysokości 994,19 zł.